

JOAN MARC MIRALLES BELLERA
Secretari d'organització d'SDP

PLAÇA DEL POBLE

El turisme 'low-cost' costa car

100 milions gastats, i ara ens diuen que estan treballant per fer més atractiu el comerç

Durant els darrers set anys hem viscut sota una teoria, exposada a inicis de la primera legislatura de Toni Martí el 2011, que consistia a dir que el problema del turisme a Andorra era que no es gastaven prou diners en la promoció del país. La gran idea de la majoria de DA per revitalitzar un turisme que semblava anar a la baixa el 2011, en part per culpa de la crisi que travessaven els nostres veïns, va ser la de doblar la despesa que es feia a Andorra Turisme, i esperar que això es traduiria en un increment notable del nombre de turistes que ens vindrien a visitar.

Es va fixar un nou executiu a Andorra Turisme, amb un salari que més que doblava el del director anterior i se li va donar un pressupost doblat en relació amb les partides assignades fins aleshores. Des d'aleshores, el model no s'ha qüestionat, i DA ha seguit gastant en Andorra Turisme ingents sumes de diners públics, fins a arribar a una xifra acumulada de gairebé 100.000.000 d'euros. Els resultats de tan enorme despesa, que correspon més o menys 1.500 € per habitant del país, haurien de ser evidents i extremadament positius.

Malauradament, any rere any, malgrat l'enorme pressupost, hem vist que els resultats en els nostres comerços, hotels i restaurants han estat lluny de les expectatives. Les mateixes estadístiques de Govern ens ho demostren. Els excursionistes, aquells que venen a passar el dia a Andorra, que són el pal de paller de molt del nostre comerç i que segueixen representant la majoria

dels nostres visitants, han caigut en 600.000 persones en comparació amb les dades del 2011, quan la crisi estava al seu màxim nivell.

El més preocupant és que no es tracta d'una conjuntura passatgera, sinó que la tendència baixista persisteix des del 2011, tot i la despesa efectuada. No cal ser un especialista per entendre que el que està en causa aquí és el nostre atractiu i competitivitat comercial davant d'un escenari canviant on cada vegada tenim menys comerç original i som menys competitius davant de l'auge del comerç en línia. Un atractiu que ara ens diuen des del Govern de DA, al cap de 7 anys i 100.000.000 d'euros gastats, que hi estan treballant. Però no es poden ara oblidar les diverses campanyes de *shopping festival* i altres, que han persistit en models obsolets i inadaptats al segle XXI. Però la realitat és tossuda, el nostre comerç està molt pitjor que en el cor de la crisi el 2011 i les estadístiques ens ho demostren: tenim menys assalariats en el comerç i els seus sous eren el 2017 més baixos que el 2011.

D'altra banda, és veritat que han pujat el nombre de turistes, els visitants que pernocten al país: 760.000 més que el 2011. Però ho podem atribuir realment a la política de despesa de DA? En part segurament que sí, ja que s'han esmerçat molts diners a incitar els turoperadors a portar turistes. I la vinguda dels turoperadors ha obligat els nostres hotelers a abaixar tarifes per ser competitius. La baixada de les tarifes hoteleres, juntament amb la recuperació econòmica dels nostres veïns, ha

afavorit també el turisme a Andorra. Però hem de constatar que, gràcies a les polítiques turístiques de DA, Andorra ha esdevingut una destinació *low-cost*. És paradoxal que, doblant la despesa pública en turisme, el Govern de DA hagi aconseguit abaratir l'estada per als turistes.

Aporta això un benefici real al país? O estem davant una bombolla turística subvencionada? Aquí de nou les estadístiques oficials no deixen lloc al dubte. Tenim menys llits d'hotels que el 2011, i els salaris dels treballadors de l'hostaleria, així com el seu nombre, han crescut per sota de la mitjana del país. L'increment dels turistes no s'ha traslladat en un augment de la despesa i, doncs, de la riquesa, sinó que tenim més o menys el mateix nombre de treballadors cobrant més o menys el mateix que el 2011, tot i l'augment de feina que l'augment de turistes representa.

Sembla prou evident dir que la política turística que s'ha seguit des del 2011 ha fracassat. El turisme *low-cost* ens ha sortit molt car. Ara és el moment de reflexionar seriosament si és necessari seguir amb aquesta despesa milionària a Andorra Turisme malgrat que ha demostrat més que sobradament que no ha donat els resultats esperats. Ens hem de deixar de xecs en blanc, i valorar els resultats que suposa cada euro que s'inverteix en Turisme, seguint un model que ens permeti avançar en la necessària transició cap a un turisme sostenible, amb beneficis socials reals i que reverteixi en tota la societat i no uns pocs operadors.